

Evangelí del divendres de la setmana I d'Advent: creure per veure

Evangelí i comentari del divendres de la setmana I d'Advent. “Que es faci segons la vostra fe. I els ulls se'ls van obrir”. De vegades, Déu vol que el seguim a les fosques. És l'hora de la confiança, del recolliment per escoltar amb més atenció el Crist, que passa al nostre costat.

Evangelí (*Mt* 9, 27-31)

Mentre Jesús se n'anava d'allà, dos cecs el seguien tot cridant:

—Fill de David, tingues pietat de nosaltres!

Quan va arribar a casa, els cecs l'anaren a trobar. Jesús els preguntà:

—¿Creieu que ho puc fer, això?

Li responen:

—Sí que ho creiem, Senyor.

Lavors els va tocar els ulls dient:

—Que es faci segons la vostra fe.

I els ulls se'ls van obrir. Jesús els advertí severament:

—Mireu que ningú no ho sàpiga.

Però ells, així que van sortir, escamparen la seva fama per tota aquella regió.

Comentari

Entre els miracles que va fer el Senyor, sembla que li agradava especialment donar vista als cecs. La vista és el sentit que avui hom considera més important, potser perquè tenim la idea que el coneixement passa sobretot a través dels ulls, de vegades fins i tot en la fe: “cal veure per creure”.

A l'evangelí d'avui Jesús ens ensenya el contrari: “cal creure per veure”. En sortir de la casa de Jaire, on ha ressuscitat la filla de dotze anys, se li acosten dos cecs que comencen a cridar-lo perquè en tingui misericòrdia. El Senyor sembla que no els fa cas i el segueixen durant tot el recorregut fins a arribar a la casa on residia. Com altres vegades, Jesús deixa que els que volen ser guarits insisteixin en la petició. En el cas dels

dos cecs, això té l'inconvenient que, no podent veure el camí, els resultaria costós seguir els passos de Jesús i dels deixebles.

De vegades, Déu vol que seguim a les fosques, quan en alguns moments de la vida sembla apagar-se la nostra fe o flaqueja el desig de ser fidels a la seva voluntat. És l'hora de la confiança, del recolliment per escoltar amb més atenció el Crist, que passa al nostre costat.

Arribat al destí, el Mestre deixa que s'apropin els dos cecs i els adreça una pregunta que sembla gairebé una afirmació: Creieu que ho puc fer? Sé que teniu fe, m'ho heu demostrat seguint-me fins aquí; vull, però, escoltar-ho dels vostres llavis. “Sí, Senyor”, creiem que ho pots tot. I “els ulls se'ls van obrir”: van poder veure la vida amb la llum de Déu.

Jesús insisteix que no ho expliquin a ningú, perquè generacions senceres

de cristians, com tu i jo, ho puguin experimentar en la pròpia vida.

Giovanni Vassallo // Francisco Moreno - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-divendres-de-la-setmana-i-dadvent-creure-per-veure/> (15/03/2026)